

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

II. évf. 19. sz.
2006. OKTÓBER
(LXXVII. évf. 15.825 sz.)

Illyés Gyula (1950): Egy mondat a zsarnokságról

Hol zsarnokság van,
ott zsarnokság van,
nemcsak a puskacsőben,
nemcsak a börtönökben,

nemcsak a vallató szobákban,
nemcsak az éjszakában
kiáltó ór szavában,
ott zsarnokság van

nemcsak a füst-sötéten
gomolygó vádbeszédben,
beismerésben,
rabok fal-morse-jében,

nemcsak a bíró hűvös
ítéletében: bűnös!
ott zsarnokság van
nemcsak a katonásan

pattogatott „vigyázz”-ban,
„tűz”-ben, a dobolásban,
s abban, ahogy a hullát
gödörbe húzzák,

nemcsak a titkon
félignyilt ajtón
ijedten
besuttogott hírekben,

a száj elé kapott ujj
„pszt”-jében, hogy ne mozdulj,
hol zsarnokság van
ott zsarnokság van

nemcsak a rács-szilárdan
fölrakott arcvonásban
s e rácsban már szótlán
vergődő jajsikolyban,

a csöndet
növelő néma könnyek
zuhatagában,
tárguló szembogarában,

az van az éjben halkan
sikló gépkocsizajban,
meg abban,
megállt a kapualjban;

abban, hogy a „halló”
közben - érzed - a kagyló
csöndjén keresztül
figyel egy idegen fül;

nemcsak a telefondrót
közt vergődő Laokoón-mód:
vonat, repülő, sínpár,
gúzsbog, kötélzsár,

mert zsarnokság van
nemcsak a talpra álltan
harsogott éjjenekben,
hurrákban, énekekben,

az ernyedetlen
tapsoló tenyereken,
az operákban,
a trombitában,

ott van az utca sarkán
az éppoly harsány -
vigan vagy kongó zordan
feszülő kőszoborban,

az van a derűtlen
tarkálló képteremben,
külön minden keretben,
már az ecsetben;

mert zsarnokság ott van
jelenvalóan
mindenekben,
ahogy a régi istened sem;

1956. október 23 - november 4

mert zsarnokság van
az óvodákban,
az apai tanácsban,
az anya mosolyában,

abban, ahogy a gyermek
dadog az idegennek,
ahogy, mielőtt sügtál,
hátrafordultál,

nemcsak a szögesdrótban,
nemcsak a könyvsorokban
szögesdrótnál jobban
bénító szölamokban;

az ott van
a búcsúcsókban,
ahogy így szól a hitves,
mikor jössz haza, kedves;

az utcán oly szokottan
ismételt hogy-vagy-okban,
a hirtelen puhábban
szorított kézfogásban,

ahogy egyszercsak
szerelmed arca megfagy,
mert ott van
a légyottban,

nemcsak a vallatásban,
ott van a vallomásban,
az édes szómáorban,
mint légydög a borodban,

mert álmaidban
sem vagy magadban,
ott van a nársi ágyban,
előtte már a vágyban,

mert szépnek csak azt véled
mi egyszer már övé lett;
vele hevertél,
ha azt hitted szerettedél,

tányérban és pohárban,
az van az orrban, szájban,
világban és homályban,
szabadban és szobádban,

mintha nyitva az ablak,
s bedől a dögszag,
mintha a házban
valahol gázfolyás van,

ha magadban beszélgetsz,
ő, a zsarnokság kérdez,
képzletedben
se vagy független,

fönt a Tejút is már más,
határsáv, hol fény pásztáz,
aknemező; a csillag:
kémlelő ablak,

a nyüzsgő égi sátor:
egyetlen munkatábor;
mert zsarnokság szól
lázból, harangozásból,

a papból, kinek gyónol,
a prédikációból,
templom, parlament, kánpad:
megannyi színpad;

húnyod-nyitod a pillád,
mind az tekint rád;
mint a betegség,
veled megy, mint az emlék;

vonat kereke, hallod,
rab vagy, rab, erre kattog;
hegyen és tenger mellett
be ezt leheled;

cikáz a villám, az van
minden váratlan
zörejen, fényben,
a szív-hökkenésben:

a nyugalomban,
e bilincs-unalomban,
a zápor zuhogásban,
ez égig érő rácsban,

a cellafal-fehéren
bezáró hóesésben;
az néz rád
kutyád szemén át,

s mert minden célban ott van,
ott van a holnapodban,
gondolatodban,
minden mozdulatodban;

mint víz a medret,
követed és teremtéd;
kémlelődsz ki e körből?
ő néz rád a tükörből,

ő les, hiába futnál,
fogoly vagy, s egyben foglár;
dohányod zamatába,
ruhád anyagába,

beivódik, evődik velődig;
töprengnél, de eszmét
tőle fogan csak elméd
eszmélnél, de eszme
csak övé jut eszedbe,
néznél, de csak azt látod,
mit ő eléd varázsolt,
s már körbe lángol
erdőtűz gyufaszáלבól,

mert amikor ledobtad,
el nem tapodtad;
s így rád is ő vigyáz már,
gyárban, mezőn, háznál,

s nem érzed már, mi élni,
hús és kenyér mi,
mi szeretni, kívánni,
karod kitárni,

bilincseit a szolgálta
maga így gyártja s hordja;
ha eszel, őt növeszted,
gyermeked neki nemzed,

hol zsarnokság van,
mindenki szem a láncban;
belőled bűzlik, árad,
magad is zsarnokság vagy;

mert már miattad dermed
dacba a gyermek,
s lesz az őledben ringó
feleség ringyó;

vakondként napsütésben,
így járunk vaksötétben,
s fészengünk kamarában,
akár a Szaharában:

mert ahol zsarnokság van,
minden hiában,
a dal is, az ilyen hű,
akármilyen mű,

mert ott áll
eleve sírodnál,
ő mondja meg ki voltál,
porod is neki szolgál.

A TARTALOMBÓL:

- LAPZÁRTAUTÁN: TÜTENTETÉSEK BUDAPESTEN HUF I. IV.
 - Augusztus 20 a nagykövetségen 2.o.
 - Olvasólevelek:
Orkán Budapesten 2.o.
 - Saáry Éva: Az a nap 3.o.
 - Felvidéki és USA-i beszámoló ... 4.o.
 - Így élünk Magyarországon 5.o.
 - Beszámoló a Cserkészbárlóról .. 6.o.
 - Salzburg: Jedermann 7.o.
 - Makovinyi Tibor levele HUF I. II.
 - Az akadályversenyéről HUF I. III.
 - 1956 - IRODALOM ÉS VIDEÓK HUF I. IV.
 - LA REVOLUCIÓN HÚNGARA DE 1956 SPI.-II.
- ¡VER LOS 2 ENCARTES CON LAS ACTIVIDADES DE OCTUBRE!

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Kedves Zsuzsó!

Bennem munkálkodik az együtt érző publicista, aki négy lap bukását érte meg és tudom, milyen nehéz túljutni az első éven. Ezért hadd mondjam: Nagyon jól csinálja!

Ez a munka is olyan, mint egyfajta szeretetszolgálat. Majd odaát megköszönik... Tudom, vannak, akik úgy várják az újságot akár egy találkozást a jó baráttal. Különösen a magányosok, az idősek számára jelent sokat egy újság, ami hozzájuk és emlékeikről is szól.

Tehát: csak így tovább! Szeretettel
Barkuti Jenő, Bátaszék

Kedves Zsuzsó!

Íme véleményem a döbbenetes augusztus 20-i viharról. A Szent István napi várva-várt tűzijáték emberemlékezet óta így zajlott, hol gazdagabb, hol szerényebb volt, de mindig volt, és sose történt baj. Most, 2006-ban azonban katasztrófába fulladt.

Már délelőtt a repülőparádén tömve volt a város, a bazilika előtti körmenetről is oda-tódult a nép, este 8.55 kor kezdődött, de pár perccel korábban sűrű fellegek közeledtek a város felé. Az Országos Meteorológiai Szolgálat a katasztrófavédelmet értesítette és jelzett erős szelet (90-100 km/óra). De ez nem erős szél volt, hanem orkán, amely nem sokkal a tűzijáték megkezdése után óránként 80-100 kilométer sebességű széllesekkel tört a fővárosban tolongó milliós tömegre. A Batthyány téren ledőlt a délutáni légitversenyre épített média-tribün, a Clark Ádám téren egy fa dőlt a tömegre.

Az eredmény 5 halott és 200 néhány sebesült. Akár van tűzijáték, akár nincs – a tömeg már jelen volt. Ilyenkor leáll a forgalom a kicsavart fák miatt, és a mentők is leállnak. Szóval, ha 1000 mentő lett is volna ott, tehetetlenek lettek volna. Ez *vis maior* volt.

Még 7 nappal az események után is óránként jönnek a hírek: ki volt a felelős? Már unjuk. Három vagy négy „kicsi emberkét” már elbocsátottak, de fejeknek kell hullani. Ki a felelős? Talán Szent Péter, vagy maga az Úristen a felelős? Őket tegyék felelőssé. Ennek a kormánynak túl sok vaj van a füle mögött, hazudtak, hazudnak és csalnak minden szinten, de ez a legkevesebb, amiért felelősségre lehet vonni őket. Ez volt a nagy cunami, földrengés – egyszóval katasztrófa, amiért senkit nem lehet felelőssé tenni.

Farkas Nándor, Budapest
(Fotók Magyar Nemzet)

... et toute la compagnie: b.-j.: Lovrics Jancsi, Enevoldsen Julieta, Papp Gábor, Dóry Kinga, Benedek Anna, Lajtaváry András, Benedek Dóri, Lovrics András, Luraschi Bea, Dóry Botond

G-FOTO

Kedves Zsuzsókám!

A **követségi koncert** nagyon, nagyon jó volt. Az idén már kissé túlzás az a csupa Mozart, és ami a legjobban tetszett, az a Dohnányi két Liedje. Valami hihetetlenül szépek... Még Richard Strauss dalainál is szebbek... A szoprán is remekelt. Kevesen voltunk, de megérté.

Megérdemelt siker! b.-j.: Leidemann Sylvia karvezető-szervező Susana Kasakoff zongoristával Foto JAKAB

A művészgárda koccintása: b.-j.: Carlos Céspedes klarinét, Susana Kasakoff zongora, Leidemann Sylvia szervező, Gisela Barok szoprán, Inés Panzone Benedek zongorakíséret Foto JAKAB

A **cserkészbájlól** még néhány közvetlen megjegyzés tölem, mint egy „karzatról” nézőtől: Meglepően kevesen voltak a „mindig ottlévők”-ből. Lehet azért, mert nem volt helybeli elsőbálos? Vagy mert túl közel esett a Regösfesztiválhoz, és így az emberek kissé kifáradtak?

Gyönyörűen volt megterítve, a vacsora jó volt, a zene, mint mindig. Amit viszont különösen ki akarok hangsúlyozni az, hogy **igazán megható**, hogy a 48. Cserkészbálon 5 „külföldi” elsőbálos volt (noha az egyik Barilochéból jött, de az nekünk majdnem olyan, mint a külföld, pláne, ha a repülőjegyek árát vesszük...)

Dóryné Paulette (NSZK) mondta a magyar köszöntőt az elején. Engem igazán meghatótt, hogy neki (és gondolom ugyanígy azoknak, mint Jutka „Csutka” és Benedek László, akik Bécsből-Budapestre elküldték a lányokat a bálra, ami nem kis szó!), mennyire fontos ez a tradíció, hogy ugyanazon a lépcsőn, mint hajdan ő, most a lánya jön le... Ezt mi itt már többször láttuk, mert 48 év után már nemsokára a 3. generáció jön le a lépcsőn. De hogy azoknak, akik innen jó régen, jó messzire elmentek, és minden gyerekük már **külföldön született**, ez ennyire fontos - erre sose gondoltam.

Tehát: brávo-brávo azoknak, akik fáradtságot nem kímélve megorganizálták ezt a bált! Ahogy látom, minden évben nehezebb, de csinálják tovább, rendületlenül. Kalapot le!

És ha másért nem, már csak azért is, mert még mindig, globalizáció ide, globalizáció oda, a **hagyomány fontos!**

Puszillak

Sebess Zsuzsi

Nemzeti ünnep a magyar nagykövetségen

A nagykövetség hivatalos augusztus 20-i fogadása a másnapi argentin ünnepnapra esett. Meglepően megenyhült, napsugaras de kissé szeles tavaszi napon családias hangulatban sereglettek össze a meghívottak, és az ízletes főszolgáltatók elfogyasztása mellett a szokott élénkséggel társalogtak mindaddig, amíg Józsa Máttyás nagykövet megkezdte ünnepi beszédét.

Ezen a történelmi napon a nagykövet rövid, közvetlen beszédben keresetlen

A meghívottak hallgatják az ünnepi beszédet Foto Jakob

Kedves Zsuzsó!

Ha még nem tettem volna, nagyon köszönöm az újságot, szép, tartalmas, és csak gratulálni tudok a szorgalomhoz és kitartáshoz. Isten sokáig értesse, egészségét óvja, munkájában erősítse a szétterült magyarság összefogásában.

Szeretettel

Csapó Bandi, Sydney

Tisztelt Szerkesztő Asszony!

Nekünk, hiteles 56-osoknak, akik megúsztuk a bitót, de hosszú éveket töltöttünk a kacsingatós Kádár/Csermanek/börtöneiben, e keserű tapasztalat szülte azt a gondolatot, hogy egy 56-os vándorkiállítás kell szervezni – elsősorban a magyar fiatalok részére -, hogy megismerjék hazánk újkori történelmének hiteles eseményeit.

Esztergomi bajtársakkal tizenhét tablóval álló fotósorozattal és némi szegényes tárgyi emlékekkel indult e kiállítás. Meglepett és további cselekvésre sarkallt az a hihetetlenül nagy érdeklődés, ami e kiállítást kísérte.

Oroszlányi Balogh Gyulával további relikviákat gyűjtöttünk, sőt korabeli de hatástalanított fegyverekkel egészült ki a gyűjtemény, amelyet Pongrácz Gergely kiskunmajsai 56-os Múzeumából kaptunk kölcsön. A siker meglepő volt, még külföldre is kérték. Itthon több mint tizenöt alkalommal lett bemutatva iskolákban, kultúrotthonban, polgárok-házában, stb. A vendégkönyv bejegyzései szerint gyakrabban és harcokban részt vett, hiteles személyek visszaemlékezéseire kíváncsiak, és nem az íróasztal hőseire. Örültünk az egyre nagyobb érdeklődésnek, és igyekeztünk a meghívásoknak eleget tenni. Ha valami megsérült kijavítottuk, vagy új szerzemény esetén azt témák szerint elhelyeztük.

Honfitársaim! Az 56-os Szabadságharc a világtörténelem egyetlen tiszta forradalma volt, amely elbukásában is győzött, és megásta a kommunizmus sírját.

Schrötter Tibor,
A-00-10148 politikai elítélt,
Budapest

Kedves Zsuzsó!

Az újság érkezése mindig nagy örömet okoz. Alig csúsztatja be a portás az ajtó alatt, nekiülök és elolvasom a legnagyobb részét, aztán napokon keresztül belenézgetek, mert mindig találok valamilyen még nem olvasott kis részletet. Óriási munka, de nagyszerű az eredmény, gratulálok Zsuzsó!

Egy kis pontosítás. Az újság utolsó számában a Mi történt-rovatnak futballkommentárjában több téves adat szerepel. Mert bár Argentína gólarány alapján csoport első lett, de nem nyerte meg mind a három játszmát, Hollandiával döntetlenre játszott. Amikor pedig a németek ellen játszott a válogatott, nem vesztett 1-0-ra: előbb Argentína vezetett 1-0-ra, a németek a meccs végén egyenlítették és pótidő után 11-esekkel nyertek, nem egy szabadrúgással. Szóval a meccs eredménye 1-1 és nem 1-0, és a 11-eseken dőlt el.

További jó munkát kívánok szeretettel

Székásy Miklós

Köszönjük a helyreigazítást! Szerk.

szavakkal utalt Magyarország napjaink történéseivel kapcsolatos nehézségeire. Kiemelte, hogy Szent István szelleme kell átszálljon a magyar nemzetet mindenkor élete viszontagságain, mint ahogy azt mindig is csendben, a háttérből hatva tette és teszi a jelenlévőkkel együtt.

Józsa Máttyás és felesége Gabriella Foto Jakob

Ez a Szent István-i szellem kell áthassa a kolóniát is, iránymutatóként békét és egyetértést teremtve mind magyarhonban, mind itt köztünk. Erre emelte poharát a jelenlévőkkel együtt. (HKZS)

HÍRFORGÁCSOK

Megszűnik a határon túliak budapesti Márton Áron Szakkollégiuma. Gyurcsány Ferenc bejelentette, hogy a belföldi gazdasági rendteremtés után tekintetét a nemzetpolitikai stratégiaváltás felé fordítja. Ennek jeleit a határon túliak kollégiumának megszüntetése előtt is érzékelhettük: **megszüntették a Határon Túli Magyarok Hivatalát**, s helyett kétoldalú tárgyalásokon próbálják, az eddigi tapasztalatok szerint, egymás ellen is kijátszani a Trianon és az utána következő nyomában nyolcfelé bontott magyarságot. A Márton Áron Szakkollégium megszüntetésével nemcsak a másfél évtizedes múltra visszatekintő, másfél ezer határon túlról érkező diák szállás- és tanulólétyét, hanem a magyar kollégiumi hagyományoknak megfelelő, a szellemi és a nemzeti kultúra otthonát számolják fel. Erdely.ma

Magyar Reformátusok V. Világtalálkozója Kolozsvárott

Az esemény Bocskai István szabadságharcának gazdag eszmei és történelmi örökségéhez kapcsolódik a fejedelem szülővárosában. 400 esztendeje annak, hogy Bocskai vezetésével őseink nemzeti és vallás szabadságért vívott küzdelmüket győzelemre vitték, és a bécsi béke által megalapozták a magyarság jövőjét. Igét hirdetett Papp Géza, az erdélyi református egyházkerület püspöke, majd Tőkés László, Királyhágó-melléki református püspök és Bölcsei Gusztáv, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke mondott köszöntő beszédet. (MNO - radio.hu)

TALLÓZÁS:
Amerikai
Magyar Újság
(Baltimore)

„Tisztelt Szerkesztő Úr!

Ne haragudjon, hogy ismeretlenül zavarom, de ellenállhatatlan lelki kényszer következtében írok, mert a férjem azt állítja, hogy Ön nem normális. Tegnap is azt mondta, hogy tiszta hülyének tetszik lenni, mivelhogy újságot szerkeszt, ahelyett, hogy valami tisztességes foglalkozás után nézne. En megvédtém kegyedet, mert tudom, hogy ilyenek is kell lenni, mint maga, mert mi lenne, ha mindenki rendes ember lenne? Kész nevetség a férjem részéről, nemde? Én mélyen tisztetem kegyedet és kérem ne nehezítsen emiatt az uramra, de ő nem tudja értékelni az irodalmat, habár egykor a Fővárosi Könyvtárban volt alkalmazásban. Én nem. Ettől függetlenül sokat olvasok mindenféle íróktól meg magától is. Kérem adja át szegény feleségének szívélyes üdvözlőmet és maradtam hazafias tisztelettel.

Mrs. Cservenka Gergelyné”

Kedves Mrs. Cservenka!

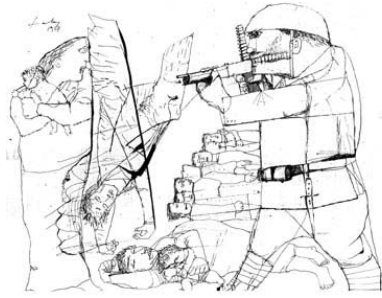
Hálásan köszönöm szívből jövő sorait, végtelenül örülök, hogy kedves levelével ismeretlenül is zavart. Férje lesújtó véleményét ne vegye komolyan, higgye el, a feleségem is hasonlóképpen szokott nyilatkozni időnként. Ezer szerencse, hogy Önhöz hasonló rokonlelkek is akadnak hébe-hóba, ez ad nekem kitartást a további kétségbeesések megőrzésére. Minden jót, kellemes ünnepeket, maradtam sírig hű írója...

56 még élő hősei, elesett és meghurcolt áldozatai emlékének ajánlva: Ezerkilenszázötvenhatban...

1956-ban
mindnyájan egyik
voltagekban,
hogyláncunkat nem
hordjuk tovább,
s a megszállók
és bábjai hadát
elűzni innen
van elég erőnk...
és lesz még boldog, szép
magyar jövőnk.

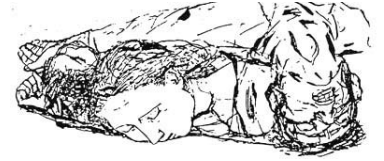

és gyarmattá lesz ismét a haza,
ha győzni fog az árulók hada.

még évtizedek múltán is perel,
mert halálukért senki sem felel!

1956-ban
legázoltan is hittünk abban,
hogylannyi vér és szenvedés után,

egy eljövendő jobb kor hajnalán
a szent szabadság napja felragyog,
s a KERESZT legyőz minden
CSILLAGOT!

1956-ban
együtt voltunk, kar a karban
és együtt mondtuk eskünk szövegét,
hogyl szabadságért harcol most a nép
és jaj annak, ki fegyvert fogva ránk,
elnyomná ismét szent magyar hazánkat!

1956-ban
a Himnusz szállt a harci zajban
és véráztatta barrikádokon,
a Nemzeti Dal szól az ajkakon...
hogyl „Talpra magyar!” – szentül
esküszünk:
mi rabok többé soha nem leszünk!

1956-ban
elmondtuk versben, zengtük dalban,
hogyl bús tegnapi víg holnap köszönt.
Mert nem kívánunk újabb vérözönt,
hiszl' elhullott már annyi jó magyar,
s a nép most békét, megnyugvást akar.

1956-ban
az októberi nagy viharban
már verve volt a Vörös Góliát,
s a szabad világ bennünket csodált.
De Szuez miatt magunkra hagyott
S az orosz ismét orvul ránk csapott.

1956-ban
a novemberi csatazajban
az éteren át küldtük jajsavunk,
hogyl gyilkosoknak karmában vagyunk,

1956-ban
a nemzetmentő szörnyű harcban
a halál könnyen, gyorsan aratott.
A hősként elhullt több ezer halott

Kelt: 1956-ban... írta Weiner Albert
Az oldalunkon alkalmazott grafikákat
Szalay Lajos művész alkotta

Saáry Éva (Lugano):

Ki gondolta volna, hogy azt a fiókot, amit asznap délután becsuktam, soha többé nem fogom kinyitni? Ki sejtette, hogy azt a munkát, aminek éppen akkor gyürkőztem neki, nem tudom többé folytatni??

- Várj! Várj egy kicsit! Mindjárt én is jövök! - könyörögtem Csillag Palinak, aki a sors szeszélye folytán nemcsak egyetemi évfolyamtársam, de a minisztériumnál fölöttesem is volt.

Pali azonban nem volt hajlandó megvárni, amíg befejezem a felsőpetényi tűzállóagyragrétegek korrelációját. Arca égett, szeme tüzelt, és én egyszerre rádöbentem, hogy olyan hullámok sodrába kerültem, amelyek erősebbek az ő egyéni akaratánál. Lelkesen, fölhevülten rohant el, hogy "legalább a Parlamentnél" utolérje a tüntető tömeget.

Bevallom, nem nagyon kísértem figyelemmel a Petőfi Kör üléseit, s az Irodalmi Újság vérpezsdítő nyári számai is csak hébe-hóba kerültek a kezembe. Kint kóboroltam a bányáknál, s ifjú lévén, reményteljes és kilátástalan szerelmeim latolgatása foglalta el az időmet. Csak október 6-án, a Rajk-temetés hírére kaptam föl hirtelen a fejem. Az már valahogy "meghaladta a mértéket"... Aztán ismét tompa, vihar előtti csend.

23-a (kedd) vidám, verőfényes reggel kezdődött, s én gondtalan jóérzéssel ültem föl a 2-es autóbuszra, hogy budai lakásomtól, végigutazva jóformán az egész városon, Népköztársaság-úti irodámba, a Pestvidéki Ásványbánya Vállalat központjába menjek. Első alkalommal volt rajtam többhónapos takarékoskodás árán szerzett szép, kockás átmeneti kabátom s a Kosuth Lajos utca egyik udvari műhelyéből méregdrágán vásárolt zöld, magassarkú cipőm. (Akkor viseltem mindezt először és - utoljára! Midőn évekkal később - már az olasz divat könnyed eleganciájára hangolva - visszatértem Budapestre, nevetségesen tramplinak találtam a lábbelit, ormótlannak a kabátot).

Unalmas irodai nap. Ásítózás, tevésevés az asztalon, szöszmötölő nekikészülődés a munkának... Már éppen el akartam merülni a kedvetlen tevékenységben, midőn megszólalt a telefon. (Nem volt külön szobám, egy helyiségben ültem a főmérnökkel, a káderessel, s a technikuslányommal. Így mindenki hallhatta a

beszélgetésemet - legalábbis az én csodálkozó kérdéseimet, feleleteimet).

- Mit mond? Nem létezik! Hogy-hogy...???

A vonal másik végén a Művelt Nép Könyvkiadó nemrég megismert lektora, Tamás Ódön volt. Ő számolt be nekem izgatottan a reggel óta törtétekről. Aztán, lelkiismeretes tudósítóként, óráról-órára fölhevült. Nem törődtem többé vele, hogy irodánkban hétről-hétre kommunizmus is ülnek, szimultán közvetíttem környezetemnek a híreket: Petőfi-szobor, Bem-szobor, kivágott zászlók, hajmeresztő jelszavak... Lassan mindenki abbahagyta a munkáját. Várakozón körém sereglettek.

Ódön fejszavával hiteltelenséggel kommentált mindent. Nem bíztam a sikerben. Engem azonban egyre jobban hatalmába kerített a lelkesedés, s ez a mámor fokozatosan átragadt társaimra is. Ekkor "ugrott be" Pali barátom a központba, de már száguldott is tovább, mint egy megszállott. Távozása után én sem voltam képes a helyemen maradni. "Majd holnap folytatom a munkát"-jelszóval becsaptam a fiókot. Érdekes módon, eszembe sem jutott "távozási engedélyt" kérni - miként szokásban volt - a főmérnöktől. Már csak a *vonásra* figyeltem. Ugyanígy tettek a többiek is. Délután 4-re, noha közönséges munkanap volt, kiürült az iroda.

Nem tudom, hogyan jutottunk Stubits Jancsi kollégámmal a Parlamenthez, csak arra emlékszem, hogy keserves volt a járás vadonatúj, magassarkú cipőmben. Mire odaértünk, zsúfolásig megtelt a tér és a környező utcák. "Egy gombostűt sem lehetett volna leszúrni". A diákok száma ekkor még elenyésző volt. A gyárakból, hivatalokból kitudult dolgozók (munkások, értelmiségiek vegyesen) alkották a társaság zömét. Teherautókról leugrázó emberek harsány kiáltásait hallottam: "Mink vagyunk a vörös Csepel!" - s ezekben a mondatokban leplezetlen gúny harsogott.

50 esztendő távolából az események egymásutánja összekeveredik az emlékezetemben. Időnként Nagy Imrét reklamáta a tömeg, időnként azt, hogy távolítsák el az épület tetejéről a vörös csillagot, aztán pedig a kioltott fény miatt zúgolódtak. Azóta mindezt sokan elmesélték, leírták: az

AZ A NAP

újságokból rögtönzött fáklyaerdőt, a lángok fenyegető vonaglását az egyre sűrűsödő éjszakában...

Hosszú várakozás után Nagy Imre végre megjelent a Parlament erkélyén. A sötétben alig lehetett felismerni.

- Elvtársak! - kezdte, de a tömeg sértett föl-horkanással válaszolt:

- Nem vagyunk elvtársak!!!

A volt miniszterelnök beszéde csalódást keltett. Zavar és ijedtség csendült ki belőle. Folyton csak ezt ismételte:

-Nyugodjanak meg! Nyugodjanak meg! Menjenek szépen haza!

Aztán megint csend lett és sötétség. Órákhozott álltunk, álltunk, mintha földbe gyökeredzett volna a lábunk. Kósza hírek érkeztek a rádiótól, hogy "ott már harcok folynak..." Sokan elindultak a Bródy Sándor utca felé. Mások barrikádok építését fontolgatták.

"Aludjunk az egészre egyet, majd holnap meglátjuk, mi lesz!" - szólalt meg bennem a józanság hangja, mivel magassarkú cipőmbet bedagadt és egyre jobban fájt a lábam.

Alig tudtam gyalog átvándorogni a Lánchídon. A város budai része nyugodt volt, sőt: kihalt. Szelíd fények ringatóztak a Dunán...

"Majd holnap!" - de akkor még nem tudhattam, hogy másnapra lezárják a hidakat, s csak a túlpartról figyelhettem majd szívszorogva a Pesten föl-fölkattogó géppisztoly-sorozatokat, s lakásomban a rádió egymásnak ellentmondó jelentéseit. Nem sejtettem, hogy majd csak a "véres csütörtök" zürzavarában leszek újra szenvedő részese az eseményeknek...

Azóta, több évtizedes emigrációmban, sokat töprengtem azon a napon, s máig sem egészen értem, hogyan történhetett meg mindaz, ami történt? Milyen nehéz két ember között is harmóniát teremteni, akkor pedig néhány óra leforgása alatt eggyé forrt, "egy hullámhosszra" hangolódott egy egész ország!

Ha valaki (Szent Péter?) halálom után

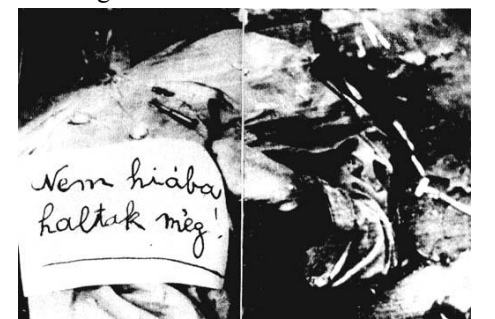

megkérdezné, "érdemes volt-e élnem", habozás nélkül válaszolnám:

- Igen, az 1956-os októberi napok csodájáért; azért a mámorért, amit akkor éreztem, s melyhez azóta sem volt semmi fogható, még a szerelem legforróbb pillanatai sem! Szánalommal tekintek mindenkire, aki ezeket a rendkívüli pillanatok át nem élhette, meg nem ízlelhette! (S ezen november 4-e hajnalának szörnyű csalódása és fájdalma sem változtatott!)

Pali barátomat csak 1992 őszén, egy évfolyamtalálkozón láttam viszont. Komoly, szakállas "úr" lett belőle. Első pillanatban meg sem ismertem. Aztán hirtelen bekövetkezett tragikus haláláig többször találkoztunk, de ha visszagondolok rá, most is úgy él az emlékezetemben, ahogyan azon a történelmi délutánon ifjú hévvel elrohant. Stubits Jancsi, úgy tudom, valahol Kanadában talált magának "új hazát", ami pedig Tamás Ódönt illeti, nem sokkal a Forradalom leverése után eltávozott az élők sorából anélkül, hogy még egyszer beszélhettem volna vele. Nem volt köztünk szerelem, csak kezdődő, félszeg barátság. Alakja mégis összeforrt 1956. október 23-ával. Mindketten egyformán éreztünk, de amíg én hittem a győzelemben, ő kételkedett és - félt. (Sajnos, neki lett igaza!) Nem maradt más számomra belőle, mint az a kis, vasos bronzdarab, amit pár nappal később, a Nemzeti Színház közelében (az Emke sarkán) az akkor már csupán két hatalmas csizmára redukálódott Sztálin-szoborból nagy ügyel-bajjal lefűrészelt. Ezt, szent ereklyeként, ma is őrzöm.

A svájci iskoláskönyvek a "História szimbólumaként" mutatják be a Diktátor Budapestben ledöntött bálványának fényképét. Ez a kis bronzdarab számomra - még általánosabban - minden földi hatalom és becsvágy hiábavalóságát bizonyítja: *Sic transit gloria mundi* - így múlik el a világ dicsősége!

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

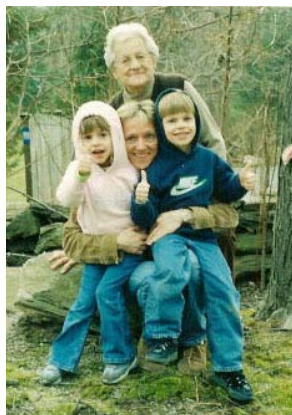
(Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

Viszontagságos utazás és USA-i beszámoló

Ezt a párizsi De Gaulle repülőtérrel kell kezdenem. Egyenesen kötelességemnek tartom, hogy felhívjam a figyelmét minden utazó barátomnak és ismerősömnek, hogy a De Gaulle repülőtér, ebben a pillanatban, Európa egyik legkaotikusabb repülőtere. Örült nagy, de nem ez a fő baj, hanem valószínűleg az, hogy már elég régóta átépítés alatt van. Ezért nem stimmel semmi, ami a jegyeteken hátul elegánsan rá van nyomtatva, mármint, hogy teszem fel, a B-re érkezel és a D-ről indulsz tovább, mert se nem oda érkezel, ahová írák, se nem onnan indulsz el... A kiírásokkal is baj van, egyrészt az átépítés miatt levették és még nincs helyette új tábla, másrészt, mert elágazó folyosókon egyszerűen nincs útbaigazítás... Ugye hihetetlen? Már a repülőben kihirdették, hogy ne aggódjunk, mert vár egy eligazító személy... hát nem várt. Na jó, de volt a busz, amire felgyömöszöltünk és elindultuk. A busz már elég sokáig ment, míg egyszerre csak felfedeztük, hogy már másodszer, majd már harmadszor megyünk el ugyanott. *Té jó ég – gondoltam – ez a reptér-sofőr eltévedt itt bent a reptéren, talán egy új alkalmazott* - de aztán halljuk ám, hogy nagy mérgesen közli a központjával, hogy már harmadszor akar megállni a neki kijelölt számú beállóban és az állandóan foglalt. Kapott tehát egy újabb számot és beálltunk... valószínűleg egy egész más helyre, mint ahová kellett volna, hogy további célunkhoz vivő gépeinkre rátaláljunk. Miután csak egy órányi átszállási időnk volt és ezzel a körbeutazgatással, meg-megállással már jó 20 perc elmúlt, hát erőltetett iramban kezdtük keresni a *gate*-eket. Időnként más átszállókkal kereszteltük egymást, akik szintén kétségbeesetten kerestek, amikor végre ráakadtunk a kijáratokra. 100 kijárat volt, mi az 50.-nél lettünk átvilágítva, majd most már valóban rohanólépésben indultunk a 92. kijárat felé. Még szerencsére elértük a müncheni gépet és teljesen kimerülve rogytunk üléseinkre. Felkészültünk lelkileg, hogy ilyen átszállási dili után a csomagjaink biztos nem fognak velünk együtt megérkezni a végcélhoz. Mily nagy volt a csodálkozásunk és megkönnyebbülésünk, mikor a mi kofferjaink bújtak ki legeslegesőnek a gumifüggöny mögül...

Aztán a Németországban és gyerekeinkkel/unokáinkkal eltöltött további három hónap alatt teljesen elfelejtettünk a De Gaulle-reptéri élményeinket. Csak akkor jutott újra minden eszünkbe, amikor indulnunk kellett utolsó szakaszára, USA-ba. Hogy rövid legyek, a müncheni bejelentkezésnél elpanaszoltuk, hogy jaj, valami segítség kell Párizsban az átszállásnál, és szó nélkül tolszékelt biztosítottak számunkra! Hát ez volt aztán a gyönyör! Mindenkinen ajánlom ezt a trükköt. Kényelmesen ülve, kézipoggyászunkat lábhoz téve, villámgyorsan haladtunk, ahogy futólépésben tolt minket két izmos marokkói legény, és mi csak barátságosan nézegettük a körülöttünk lóto-futó reptéri világot... Mivel azonban a New York-i kiszálláshoz is járt még nekünk a tolszék, Kinga lányunk szeme ijedtében nagyanyiraült az üvegfal mögött, *hogy te jó ég, mi történt, hogy apámat és anyámat tolszékben hozzák...* Mivel New Yorkban még az az előny is járt a tolszékkel, hogy nem kellett végigállnunk a mindig végelelőhatatlan, hosszan kigyózó sort a vámnál, mert elsőnek minket toltak oda a kontrollhoz, hamar kikerültünk, így Kingának nem kellett sokáig izgulni, hogy hirtelenjében nyomorékok lettünk...

Connecticutban már kellemes kora tavaszi világ várt. A fák még meztelenek voltak, de a hónap már híre-hamva sem volt. Itt is szigorú óra-rendben éltünk, de volt időnk nagyokat sétálni a lakónegyed kertjei között. Kinga ügy rendezte a dolgait, hogy mindig elvitt minket, amikor a gyerekekért ment, vagy vásárolni. Így megismertük az unokák óvodáját és iskoláját, óvónőjét és tanítónőjét, és a

supermarketek gyöngyét! Mert csak annak lehet nevezni azt az üzletet, ahova Kinga jár. Amerika a *marketing* kitalálója és koronázatlan királya, és az egyik leggyermekszeretőbb világrész. Ebben a supermarketben a zöldségek azt éneklék, hogy *"Old Macdonald had a farm"* - és közben táncolnak. A tejtermékek mellett egy hatalmas tehénfej áll ki a falból, aminek a nyakán meg lehet húzni a kolompot, és akkor a tehén barátságosan elbögi magát. A fejed fölött körbe-karikába egy játékvonat jár és a mozdonya nagyokat pöfög és sípol. Valaki állandóan megkínál valami finom falattal, a friss patogatott kukoricába belemarkolhatsz, a gyümölcsös kosaruknál célba dobhatsz. Szóval a gyerekek nem nyaggatják a vásárló szüleiket, hanem itt-ott megállnak, játszanak és báméskodnak... akárcsak a dél-amerikai nagymama...

Észak-Amerika 3 éve háborúban áll Irakkal. Egy csúnya háborúban. Az elesett amerikai katonák száma még mindig nő, merényletek, robbanások, emberrablások napirenden vannak. Látható és láthatatlan ellenség ellen harcolnak. A leggonoszabb ellenfélről számol be egy márciusi lap: IED=Improvized Explosive Device=ez a rögtönzött, házi készítésű robbanó készítmény a felelős a halottak 62%-ért! Ezek az IED-k, amelyeket elrejtőzött forradalmárok működtetnek, talicskákba, festékes dobozokba, személtládákba, plasztiküvegekbe vagy akár iskolaudvarokon elrejtve robbannak váratlanul. 2004-ben 150 millió dollárba került ezeknek a felkutatása és leszerelése, 2006-ban már 3 milliárdba. Nem egy eset van leírva, mikor erre az életveszélyes munkára jól kiképzett műszaki sikeresen leszereli az egyik IED-t, félméterrel arrébb robban fel a másik és megöli... Egy ilyen háború mekkora emberáldozatot követel? - kérdik az újságok. Kivéve azokat a családokat, akiket közvetlenül érint ez a tragédia, a többi honpolgárnak nem romlik el ettől a közérzete. Változatlanul dolgozik, megkeresi a kenyerét, prosperál. Ez a hatalmas, jómódú ország nyugodtan, derűsen éli a világot. Állásnélküliség van, de nem vészes. Szegénység van, de nem tragikus. Természetes katasztrófák vannak, de megoldják, a károkat kifizetik. A rengeteg illegális bevándorló megél, a brazil takarítónő saját autójával érkezik, órára keres és nem napra, saját porszívójával 2 óra alatt kitakarítja a nagy házat.

És gyerekek is van bőven. Talán már nem olyan bőven, mint a Kennedyk korszakában, de koránt sincs az az ijesztő valóság, ami Európában. Persze a szülők, mint mindig és mindenhol, aggódnak gyermekeik modern életvitelére. Ezekre egy új nevet találtak ki: *ők a multitasking generation.* (Lefordítanám, ha tudnám... az osztott figyelmű generáció? A sokrétű feladatokkal megbirkózó generáció?) A gyerekek úgy csinálják a házi feladatukat, hogy a háttérben üvölt a tévé, közben nyitva az e-mailbeszélgető *chat*, vagy jön be a válasz a Google-ből. Mobiltelefon nélkül egyet sem lépnek és az iPod-juk egyenesen hozzájuk van növe. Ezt esetleg nem mindkét fülükkel hallgatják, de az egyikkel biztos, míg a másik fül a barátnőt hallgatja a telefonon. Orvosok, tanárok, pszichológusok kutatják, hogy ez jó-e vagy rossz az agynak, a fiatal fejlődésének?

New Yorkban és környékén sok magyar él. Itt alkalmunk volt egy magyar baráti kör összejövetelén részt venni, ahol először Somogyi Balázs, gazdag anyagot hozva

Felvidék

Orbán László beszámolója nyomán sajtó alá rendezte Bonczos Zsuzsa

(képanyag a szerzőtől)

Az idén, 2003-hoz hasonlóan egész Európa rendkívül meleg nyárra panaszkodott. Magyarországon július-augusztusban hat hét alatt még este sem esett a hőmérséklet 30° C alá.

Alig érkeztem meg Budapestre, megállapítottam, hogy barátaim rossz hangulatának nem csak a meleg volt az oka. Mert Magyarországon még különösen meleg nyarat hozott a Gyurcsány-féle „megszorító csomag”, amely általános adóemelésével, a közgazdászok által legkevésbé kedvelt eszközzel akarja az államháztartás hiányát fedezni, és amely még ráadásul nincs is összhangban az Európa Unió konvergenciaprogramjával. Ez külföldön bizalmatlanságot, belföldön általános lehangoltságot keltett. Miután ennek ellenére a közvélemény-kutatók megállapították, hogy manapság csak kis országokban lehet az ember boldog, én is elhatároztam, hogy körülnézek a legközelebbi kis országokban. Szerencsére a térség kitűnő autópálya-hálózata ma már lehetővé teszi, hogy gyorsan eljuthassál a legváltozatosabb, csodás vidékekre. Elhatároztam tehát, hogy ellátogatok a messzi, de mégis oly közeli Szepességbe, ahonnét még aznap vissza lehet érkezni Budapestre!

A „Felvidéki paradicsom” szlovák nemzeti parkon át vitt utam, ahol a keskeny, meredek szurdokvölgyek, hegyi patakok és vízesések csodás természeti látnivalókkal kényeztetik a turistákat. Sötétzöld színáradata leginkább az argentinai Tűzföldre emlékeztet. Itt található a híres dobsinai jégbarlang, ahova Budapestre már 1870-től direkt vasúttal lehetett eljutni és a barlang jegén korcsolyázni. Szlovákia jó utával, a *trekking*-kedvelők számára sziklába vert láncokkal ellátott ösvényeivel jól felkészült az idegenforgalomra, de a nevezetességek előtt még a lélegzetet is díjazták. Így aztán az Andrássy-kastély lefényképezésére szükséges félperces megállást is fizettették.

A Magas Tatra, a világ legkisebb alapterületű magashegysége bizvást szerepelhetne a Guinness rekordok könyvében. A hófedte csúcsok drámaiságát külön kiemeli, hogy a hegység lábánál fekvő szepességi medence teljesen sík terület.

Lőcse már 1200-tól kezdve a szepességi városszövetség központja. Károly Róbert magyar király áru-megállapítási joggal ruházta fel a várost, amelynek élénk gazdasági fellendülését köszönhetette a Középkorban. Remek gótikus és reneszánsz polgárházai mellett, itt épült a híres Jakab templom, ahol megcsodálhatjuk a világ legmagasabb

Dr. Orbán László a lőcsei főtűcsán

Lőcse városháza...

... és a Jakab templom

gótikus szárnyas oltárát, a XVI. századbeli Lőcsei Pál művészi alkotását.

Trianon hosszú árnyéka végigkísért egész utamon. A közeli Görgön megálltam a Görgey kastély előtt (Ma Nevelőintézet). Elhanyagolt parkjában megilletődve találtam rá mindhárom, az I. Világháborúban hősi halált halt Görgey fiú sírjára, a Horatius-felirattal: „Dulce et decorum est pro patria mori” – édes és dicső dolog a hazáért meghalni...

Távolabb Szepesvár, ma Közép-Európa egyik legnagyobb kiterjedésű váromja. Itt született Szapolyai János magyar király. A vár később a Thurzók és Csákyak birtoka volt, ma UNESCO világörökség. Megdöbbenve olvastam úszkós falán egy kopott bevésést: „896-1896, ezeréves Magyarország”.

Festői tájak között folytattam utamat, ahol szemem előtt hamarosan Igló, a történelmi diákok városa, majd az egekbe nyúló Magas Tatra alatt fekvő Késmárk városa bontakozott ki. Az ezeréves magyar kultúra számos kisebb helységben is nyomot hagyott. Így például a világörökségnek kinevezett Zsigrán, ahol a templom falán híres freskói örökítik meg Szent László magyar király kun vitézekkel vívott harcát, vagy Podolán, ahol Krúdy Gyula tanult.

Felvidéki utam után a budapesti Gellért szállóban pihentem néhány napot, ahol egy kellemes estét töltöttem „argentin társaságban”: meglátogattak Misley Károly volt nagykövetség, aki most Magyarországot képviseli az Európa Tanácsban környezetvédelmi téren, valamint a kedves, közsismert Emődny házaspár. (I. fotó a 7.o.-n)

megemlékezett Illyés Gyuláról, halála 23. évfordulója alkalmából. Ehhez hozzászólt egy házaspár, Györgyei Klára és Ferenc, akik az ostrom után együtt laktak „Flóra néniével és Gyula bácsival” és pár kedves mozzanatot meséltek el erről a periódusról. Ezután a csoport megbeszélést tartott közös körutazásukról, amelyre szeptemberben szeretnének elindulni. Útcéljuk Észak-Erdély, Kárpátalja és Moldova.

A következő érdekes esténk **Dömötör Gábor lakásán** volt, ahol Szemerédy Tibor (Puma) bécsi cserkészvezető beszámolt kutatása eredményeiről, amit az Állambiztonsági Hivatal/Egyháziügyi Hivatal ma már hozzáférhető részlegében végzett 1956-ról, és az utána következő megtorlás részleteiről. Mivel az előadó kőbányai származású, főleg az ottani eseményeket kutatta, de sok másra is kiterjedt a beszámolója, úgy hogy a mondtak még 50 év után is megszorogatták gyomrunkat, szívünket. Megint mélyeséges hálával gondoltam szüleimre, akik rémes dolgoktól óvtak meg bennünket azáltal, hogy kimenekítettek nyugatra...

Következő héten, mintegy **búcsúzóul Amerikától** részt vettem a Külföldi Magyar Cserkész Szövetség Intéző Bizottságának tavaszi gyűlésén, ahol minden Kerületi Parancsnok beszámolt régiójának munkájáról. Először azt gondoltam, hogy majd a sok új fiatal között már alig lesz ismerősöm, de aztán örömmel állapíthattam meg, hogy sok régi barát, vezetőtárs aktív

még, és nagyszerű volt találkozni. És még az is kisült, hogy egyikünk sem felejtette el a többiek kedvenc népdalát, mert amikor vacsora után elkezdtünk nótázni, sorra kezdtük el egymás kedvenc nótáit... Megint egyszer alkalmam volt élvezni azt, ahogy a különböző világrészek befolyásolják az ott lakó emigráns leszármazottak stílusát, viselkedését. A gondosan összeszedett, sűrített beszámolóját a németországi parancsnok mintegy mozdulatlanul, egyhelyben állva, a kapott 15 perc alatt 14 perc és 30 másodperc alatt pontosan el is mondta. Rögtön utána jött Lomniczy Máttyás, aki nagy mosollyal, jó humorral keverve mesélte el az argentin cserkészélet örömeit és bánatait, s mondatait széles mozdulatokkal kísérte. Örömmel hallhattuk, hogy vannak még olyan városok (pl. Cleveland) ahol még 300 fölött van a cserkészek száma! Az IB-gyűlés előtt és után alkalmunk volt három dél-amerikai régió barátnőnek és cserkésznek (Némethyné Kesserű Judit – Buenos Aires/New York, Nyisztoriné Judit – Caracas, és jómagam) összedugni a fejünket és dumálni. Némethy Juditnál voltunk megszállva és lefekvés előtt Judit asztalán megtaláltam az Argentínai Magyar Hírlap c. világlapot és el tudtam olvasni azokat a számokat, amelyeket utazásunk miatt már nem kaptam kézhez. Tamási Aron egy igen szellemes mondása idéződött fel bennem: „Azért jöttünk a világra, hogy valahol otthon legyünk benne”. Vajon ma mit mondana? Talán azt, hogy „...mindenhol otthon legyünk benne...”

Így élünk, éldegélünk . . .

(levélrészlet Magyarországról)

Új szót tanul most a magyar lakosság: konvergenciaprogram. Azért fontos ezt kihangsúlyozni, mert a nagy megrázkódások, nagy átverések, mindig egy-két idegen szóval kezdődnek, amit a lakosság 95%-a vagy nem ért, vagy nem ismer.

Korábban, a rendszerváltás kezdetekor, a devalváció volt a bűvös szó. Hónapokon át mást se lehetett hallani, mint ezt: "értékeink devalválódnak! Szükségszerű ez a devalválódás, mert csak így juthatunk az Európai Unióba! A devalváció szellemében kell privatizálni" - stb. Aztán, amikor már a vízcsapból is devalválódás folyt és a sírásók is ezzel a szófordulattal éltek, akkor jött a „bank konszolidáció”. Ami ugye arról szólt, hogy a bankokból eltűnt pénzt az állam saját forrásaiból, vagyis az adófizetők pénzéből pótolta.

Most mindezek együttes hatása a „konvergenciaprogramban” testesül meg. Ugyanis az Európai Unió csak úgy hajlandó pénzt adni, ha a fentebb elherdált javak hiánya miatt a kormány egy konvergenciaprogramot tud bemutatni az államháztartási deficit csökkentésének bizonyítására. Nos, ennek a konvergenciaprogramnak a következménye az a természeti csapással felérő megszorító csomag, amit most szeptember elsejével kivettek a magyar lakosságra s amit fekete péntekként emlegetnek sokan.

Tudom, első hallásra talán a dolog kissé bonyolult. De ahogy a szólás tartja: így van ez kitalálva. Az átlag magyar ui. ritkán gondolja végig mindezt, ami évek alatt történt, és amit elhittetek vele egyszer, azt nehezen ismeri el tévedésnek... Pláne azt, hogy őt becsapták! Olyan sajtótermék meg nincs a hazában, ami a felvilágosodásban segítene. Így most értelemszerűen mindannyian a konvergenciaprogrammal barátkozunk...

Ennél jobban talán ne is merüljünk el ebben a programban. Talán csak anynyiban szólnék még róla, hogy a tervezet benyújtása előtt, hátsó ajtón beosonva, megérdeklődtek Brüsszelben: jó lesz-e ez így? Erre ott még mindig a fejüket csóválták. Ezért aztán még egy pót-megszorító-csomag is készült, amit természetesen hozzácsaptak az elsőhöz. Így aztán mármár a tervezet kiagyálói se tudják azt, hogy mi szorít majd jobban...

Ez után a kis gazdaságpolitikai ismertető után a Szent István-napi tűzijátékról kell beszámolnom. Mint bizonyára ismeretes, hajdanán augusztus 20-ra tették az alkotmányi ünnepet, hogy véletlenül se essen szó Szent Istvánról... Aztán rendszerváltáskor az 56-os forradalom évfordulóját kellett letakarni valamivel. Ezért 1989-ben október 23-án „kiáltották ki a Magyar Köztársaságot” - a korábbi Népköztársaság helyett... Így talán érthető, hogy a szocialisták szép csendesen kivonultak augusztus 20-ból. Szent István napja pedig visszaváltozott vallási ünnepre. De megmaradt viszont a hagyományos alkotmány napi tűzijáték! Ez a 30 percig tartó esemény az, amit mindig a kormányhoz közelálló szervezők nyernek el, s ezért száz millió feletti bevételhez jutnak az arra érdemes „szakemberek”. (Azért kell ezt a szempontot megemlítenem, mert ennek a százmilliósi tételnek bizony fontos szerepe lesz a továbbiak megértésében...)

A tűzijáték szervezők tehát a tenyerüket dörzsölhették és a Gellérthegyen lévő Citadellán tették-vették a dolgukat. Napokon át töltötték a röpentyüket a különböző kaliberű vetőcsövekbe. Tűzfolyót imitáló herkentyüket, pörgettyüket szereltek a Lánchídra. Egyszerre minden készen állt a nagy eseményre. A kormány által meghirdetett ajándékműsorra közel egy millióan voltak kíváncsiak. Kivonultak a tv-stábok. Voltak, akik órákkal korábban kiültek a rakpartra, hogy a lehető legjobb pozícióból nézhessék végig a nagy eseményt. Ahogy mondani szokták: a Duna-parton már egy gombostűt se lehetett volna leejteni. Eközben Nyugat felől nagy sebességgel közeledett egy orkánerejű vihar. A meteorológusok, a kapott műhold felvételek birtokában pontosan ismerték a vihar

irányát s erejét. Mint utóbb kiderült, hat e-mail üzenetet küldtek a vihar érkezéséről s arról, hogy száz kilométert meghaladó szélvész várható!

Innen kezdve már sajátos hazai észjárásra próbálok hagyatkozni. A szervezőknek ui. két választásuk lehetett: vagy lemondják az egész programot, s akkor a tervezett pénz töredékét kapják: 24-én már nem lehet a 20-i ünnepet megtartani! Vagy úgy tesznek, mintha semmiről se tudnának, s elkezdi a tűzijátékot... Létezik persze még egy harmadik variáció is, miszerint tényleg nem tudtak a várható időjárásról. Ebben azonban erősen kételkedni kell, mert még egy tetőfedő is érdeklődik a munka megkezdése előtt, hogy esik-e vagy süt majd a nap...

Kedves argentinai olvasóim talán már ki is találták: az utolsó verzió szerint alakultak a dolgok. Fellőtték az első petárdákat. A közönség ámulva felsikoltott, s a következő percekben lecsapott az orkán. Villámlás, földindulás, függöny-sűrűségű eső, leszakadó tetők, combvastagságú letört faágak, tetőcserepek, ablaküvegek zúdultak a milliós embertömegre, amely pánikszerűen elkezdett menekülni. Közben sivitva repültek a magasba petárdák, amiktől még jobban megrémültek az emberek, mert Budapest ostroma nyújthatott csak hasonló képet...

A végeredményt másnap tudta meg az ország. Öten meghaltak. Háromszázan kerültek kórházba. A sebesültek száma elérte az ötszázat. Az első megdöbbenésből az ellenzék tért elsőnek magához. Ki a felelős? - kérdezték mind hangosabban. Aztán másnap délután előkerült egy kormány-közeli ember, aki kerek perc kimondta: itt s most, egyedül és kizárólag a meteorológus a felelős, mert neki telefonálni is kellett volna!

Ebből igen nagy vita támadt, s miután a lakosság is háborgott, kirúgtak még két tisztviselőt, akiknek viszont el kellett volna olvasni az e-mail üzeneteket... Persze vannak más vélemények is. A kormány kiíródjén élő sajtóvezető emberei szerint nem kell ebből nagy ügyet csinálni. Ott van példának a Riói karnevál, ahol minden évben meghal tíz-tizenöt ember... Megint mások szerint: Isten büntetése volt. Szent István megsokallta ezt a gyalázatot...

Jóformán el se ült még a tűzijáték vihara, amikor Szlovákiából jöttek a rosszabbnál-rosszabb hírek. Először magyarokat gyalázó, magyar zászlót égető filmet raktak fel ismeretlenek az Internethálóra. Pár nap múltán megverték, megrugdostak egy egyetemista lányt, mert mobil-telefonján magyarul beszélt!

Erre föl már nálunk se maradtak el a válaszok: Ismeretlenek piros festékekkel lefújták a Szlovák Nagykövetség kerítését. Péccsett egy futballmeccsen a nézők között egy olyan transzparenst emeltek a magasba, amire ez volt írva: „Felvidék, tartsatok ki!” Alig tel el két nap, Szlovákiában, Galántán, hatan vertek meg egy vézna magyar fiút, akinek két bordája törött. Neki már magyarul se kellett megszólalni. Elég volt az, hogy tudták róla: magyar. Most egy Torockai László nevezetű jóra való magyar fiatal ember, a Hatvanégy Vármegye mozgalom vezetője indult el Nyitrára (Szlovákiába), hogy ott egy tüntetés szervezésével adjon bátorító erőt az ott élő magyaroknak...

A nagy társasjáték tehát elkezdődött. Aztán egy idő múltán már nem lehet majd tudni, ki is ütött előbb, s ki válaszolt rá. Ki mondott csúnyábbat. Így lehet normális embereket megbolondítani egyik napról a másikra. És nézzék el nekem, hogy megint gyanakszom. Mert a latin közmondáson rágódok, és a kommunizmusban nőtem fel. Megtapasztaltam egyet s más - szóval: *quid prodest?* Kinek használna ez? Hát nyilván azoknak, akik jobban szeretnék azt, ha ez kötné le az emberek figyelmét...

És jön a második fontos kriminológia kérdés: Miért most? Bizony ez a válasz is kötődik az elsőhöz...

S ha már a szomorú eseményeket vesszük sorra, ide tartozik, hogy meghalt az a magyarcsanádi kislány, akit aljas módon megégettek, meggyaláztak. Ennél csak az a szomorúbb, hogy a rendőrség mind a mai napig nem tudott eredményt produkálni. A magyar rendőrségről sajnos kevés jót tudok elmondani. A liberális politika szinte földbe döngölte a rendőrséget. A bűnözőknek olyan jogaik vannak, hogy a rendőrök szinte csak kérhetnek s jelenthetnek nekik...

Ennek nyomán kialakult egy ingyen élő lumpen réteg, amely semmit nem hajlandó tenni még saját fenntartásának érdekében sem. Segélyekből s lopásokból élnek. Ezt a jelenséget a liberálisok vezére nemes egyszerűséggel „megélhetési bűnözésnek” nevezte. Ez aztán olaj volt a tüzre.

A rendőri tevékenység pedig, mintegy pótcselekvés gyanánt a közutakra korlátozódik, ahol a gépjárművekben igyekeznek büntetésre alkalmas hibát találni... A lakosságban lassan kialakult egy olyan nézet, hogy a lopásokat, rablásokat már be sem jelentik, mert a tettesek ügyis ismeretlenek maradnak. Csak a gondjait szaporítja a károsult a bejelentésekkel, mert őt viszont beidézik jegyzőkönyv egyeztetésre, tanúvallomás meghallgatására, kihallgatásra, stb. A dolognak olyan jellege van, mintha tudatosan vennék el a kedvét a póruljárt embereknek a bejelentésektől. Így viszont csodaszép a statisztika.

Kriminológiáról beszélve elmondanám, hogy egy nem mindennapi históriáról kaptam hírt délvidéki kollégáimtól. Szerbiában (még az egykori Jugoszlávia idején) bizonyos kórház szülészetén feltűnően sok csecsemő született holtan! Az így világra jött magzatokat soha nem mutatták meg az anyáknak. Csak a tényt közölték velük... Így volt ez egy ikerszülés esetén is, amikor az egyik baba „meghalt”. Aztán évek múltán a sors különös dolgot produkált. Az édesanya és leánya egy áruházban szembe találata magát a halottnak hitt ikertestvérrel, akinek még az anyajegyei is stimmeltek. Innen indult el a lavina... Szülők százai jelentkeztek a hírre, s követelik az esetek kivizsgálást. Miután az egész ügy képlékeny állapotban van, ennél többet jelenleg nem mondhatok. De igyekszem majd tudósítani, beszámolni a furcsa ügyről.

Sporttal szoktam elbúcsúzni olvasóimtól. Talán azért, mert a sportolókban ritkán csalódik az ember. Így volt ez a Szegeden megrendezett kajak világbajnokságon is. Sportolónk nem egy, s nem két aranyat nyertek, hanem tizenkettőt! S amire még nem volt példa a sport történetében: leányaink minden létező számot megnyertek! Közülük is Janics Natasa a legfényesebb csillag. Délvidékről, a háború dúlta Bácskából települt haza a viharok idején ez a szó szerint aranyos kislány. Rá az a jellemző, hogy egy-két hajóhosszal szokott nyerni... S ami valóban figyelemreméltó: ott ült másod-, harmad-, negyedevezősként minden kajakban, ami a célba jutott! Ami bizony egy versenynapon embert próbáló teljesítmény!

A vízilabdázóink is megint kivágták a rezet. A Belgrádban most kezdődő vízilabda Európa-bajnokságon amolyan bemelegítés gyanánt 23-6-ra verték meg Szlovéniát. Róluk szólva egy kis anekdotát adnék közre. Az egyik riporter megkérdezte Gyarmati Dezsőt, a legendás vízilabdázót:

- Mondd Dezső, hogy van az, hogy nálunk évtizedek óta ilyen jó eredmények születnek vízilabdában?

- Tudod - válaszolta Gyarmati - az a gyerek, aki nálunk elkezdi vízilabdázni, az már a szertárostól is azt hallja, hogy mi vagyunk a legjobbak. Ebben nő fel. Ebben gondolkodik. És e szerint dolgozik...

Hej, ha egyszer ezt a politikusainkról is elmondhatnánk!

Barkuti Jenő, Bátaszék

1849. október 6

Emlékezzünk meg az aradi vértanúk kivégzéséről. Nemzetünk gyásznapiján köszönjük meg Istennek a hősi lelkületű, hazánkat szerető őseinket, akik életüket adták értünk! (bb)

Aradi vértanúk levétele a bitófáról

Vörösmarty Mihály: Mit csinálunk?

- Mit csinálnak Magyarhonban?
Esznek, isznak és danolnak.
Semmi baj sincs? semmi gondrem,
Hogy majd érte meglakolnak?
Van biz itt baj; de hiába
Enni csak kell az embernek;
S inni hogy ne kéne, ahol
Oly dicső borok teremnek;
Csakhogy aztán,
Majd ha ember kell a gátra,
Korhely-gyáván
Ne maradjon senki hátra.
- Mit csinálnak Magyarhonban?
Esznek, isznak, álmódoznak.
Semmi baj sincs? semmi gondrem,
Hogy az álmok megszakadnak?
Van biz itt baj; de hiába,
Olyan édes álmódozni!
S néha tán jobb, mint fejünkkel
Faltörősdit játszadozni;
Csakhogy aztán,
Majd ha ember kell a gátra,
Álmos-gyáván
Ne maradjon senki hátra.
- Mit csinálnak Magyarhonban?
Esznek, isznak, gondolkoznak.
És miről, az istenadták?
Hogy tán élni kén' a honnak!
Kár biz az; de már hiába,
Gondolatnak nincsen gátja,
És ha úgy van, amint mondják,
Gondolat a tettek bátyja;
Csakhogy aztán,
Majd ha ember kell a gátra,
Méla-gyáván
Ne maradjon senki hátra.
- Mit csinálnak Magyarhonban?
Esznek, isznak, hadakoznak.
Szörnyűség! -- No nem kell félni,
Csak szavakkal kardlapoznak.
Kár a szóért; de hiába,
Szóból ért a magyar ember,
S gyakran a szó dolgokat szül,
Gyakran a szó éles fegyver;
Csakhogy aztán,
Majd ha ember kell a gátra,
Nyelvs-gyáván
Ne maradjon senki hátra.
- Mit csinálnak Magyarhonban?
Esznek, isznak s tán dolgoznak?
Félig-meddig: mert nem tudják,
Máznak lesz-e vagy magoknak.
Ennyi is kár; de hiába,
Munka jobb a koplalásnál,
S jobb az edzett kar, ha ép vagy,
Mint ha selymen sántikálnál.
És hogy aztán,
Majd ha ember kell a gátra,
Gyenge-gyáván
Ne maradjon senki hátra.
- Mit csinálnak Magyarhonban?
Szónek, fonnak és akarnak --
Tán vakarnak? semmi tréfa!
Posztó is kell a magyarnak.
Hát takács-e a magyar nép?
Nem szégyenli a vetéllőt?
Semmi baj! tán összefüzi,
Amit a sors egybe nem szőtt;
Csakhogy aztán,
Majd ha ember kell a gátra,
Gépi-gyáván
Ne maradjon senki hátra.
- És, pedig -- mit is beszéltem?
A vadászunk jó a cserje;
A költő hadd álmódozzék;
A kovács a vasat verje.
Minden ember, amihez tud,
Ahhoz lásson télen, nyáron,
S a paraszt borbély helyében
Úr szakállát ne kaszáljon.
És hogy aztán,
Majd ha ember kell a gátra,
Aki hitvány,
Félre tölünk, menjen hátra!

özv. Berczely Györgyné szül. báró Apor Klára

Buenos Airesben, 2006. augusztus 12-én, 86 éves korában csendesen megért Teremtőjéhez.

Gyászolják:

Gyermekei Esteban, Antonio, Clara, Gabriel és George

Menyei Adriana Born, Marita Dellapiane, Mariela Prada és Isabella Ambrózy

Veje Bernardino Horne

Unokái Christian, Martín, Marina, Sofia, Santiago, Estefanía, Nicolás, Victoria, Francisco, Marina, Alexis, Max, Ian, George, Harry, Marie-Thérèse és azok házastársai Claudina Cufre, Clara Siswanto, Philipp Gossow, Juliana Montani és Ángeles Marzo Peligero

Dédunokái Lucas, Isabel és Javier úgyszintén a külföldön élő kiterjedt rokonsága és széles baráti köre.

A Mindszentynum kápolnájában búcsúztattuk.

Foglaljuk imáinkba és emlékezzünk rá kegyelettel!

SZENT ISTVÁN ÜNNEPI MISE A MINDSZENTYNUMBAN

P. Finta Lajos mutatja be a misét Foto JAKAB

Az ünnepi asztal várja az ebédvendégeket G-FOTO Foto JAKAB

ZIK HÍREK

Az augusztusi (Gorondiné Judit) és szeptemberi (Lajtaváryné Zsuzsi) beszámolóik rövid összefoglalása: Mindkét gyűlésen jelen voltak Zaha Sándor, Beisné Anni, Benedekné Marika, Gorondiné Judit, Széley Cynthi, Szentiványi Miklós és Zaháné Alexandra. Csak 1-1 gyűlésen pedig Fóthy Zsuzsi, Kerekes Marci, Lajtaváryné Zsuzsi, Lomniczy József, Lomniczy Mátyás és Pappné Bella.

Fontosabb megbeszéltek: A 2005-ös ösztöndíjasok beszámolójának (aug.12) kiértékelése: nagyon jó volt, szellemes, de komoly. Az értékes dolgok kihangsúlyozva.

"A tanítás nem egy üres vödör feltöltése, hanem a tűz meggyújtása"
(W. B. Yeats)

- Az 1. félévi bizonyítvány kiosztása.
- A szeptemberi tanuló tábor részletei.
- Az 56-os tiszteletadason 22 szereplő vesz részt, Zólyomi Kati rendez.

- Az 56-os forradalom 50. évfordulójára rendezett pályázat: a Bírálóbizottság még nem küldte be kiértékelését.

Az Ösztöndíjbizottság hírei: az októberi buli előreláthatólag elhalasztódik (a Regösök elutaznak Córdoba-ba) valószínűleg novemberre. Az Anyák napjára lesz sorsjegyet eladás.

FONTOS: Készül a ZIK-honlap! Nézzétek meg! <http://zrinnyikor.extra.hu/>
(Összegezte HKZS)

Barilochei hírek

Túléltek! És sikeresen!

Igen nagy erőfeszítést és energia-bevetést jelentenek a júliusi és augusztusi programok a barilochei kis magyar kolóniának. Sajnos fiatalok alig van és a "régiek" közül sokan már elfáradtak... No, de azért idén is megálltuk a helyünket: július 7, 8 és 9-i esteiken kb. 9.000 néző gyönyörködhetett a 11 ország változatos népi táncában a hagyományos

Fiesta de las Colectividades rendezvényén. "Vendégség" volt a kerettéma és a díszlet egy tipikus európai parasztház belseje volt. A konyhaasztalnál ittak és daloltak, a cserépkálya mellett fontak és kötöttek, míg megérkezett a vendégsereg és együtt táncra perdültek.

A magyar táncban négy Besenyi, két Retezár és két Tóth gyerek mutatta be tudását.

Közben a magyar házikóban idén nem maradt senki nokedlis pörkölt nélkül - 170

kilót főztünk! A dobostorta és egy újfajta pálinka szintén nagy sikerre tettek szert.

Augusztusban pedig újra főzés: ez alkalommal bagulyás 60 személyre...

A Jó Isten is velünk volt, mert gyönyörű napsütés fogadott **Szent István napján**.

Annak ellenére, hogy vasárnap volt, a polgármester is megtisztelt jelenlétével és felhívta magyar zászlónkat. Szántó Esteban, az Egyesület elnöke tartotta a díszbeszédet a szépen összegyűlt hivatalos és baráti közönség előtt. Szívesen fogadták ezután egy közeli teremben az izletes bagulyászt és a finom házi sütiket.

Este pedig mi is - habár ez alkalommal csak kis baráti körben - részt vettünk a **Magyar Szolidaritás Tűzgyújtásban**. Tóth Kristóf öv. igazi cserkész tábor tüzet épített és ennek lángja a magyar himnusszal együtt szállt fel a csillagos ég felé.

Retezár Mónika

A kolónia születésnapjai / CUMPLEAÑOS

(jelmagyarozat: öo = Szent István öregotthonban; MO = Magyarországon él)

Október

1. id. Arany László / id. Mátray György / Alvarezné Zöldi Viktória - 3. Göndör Sebastián / Papp Istvánné Bernáth Bella - 5. Csaba Miklósné / Hajdú Martina / Jeffrey Teréz / Lomniczy Micaela / Molnár Istvánné - 6. Beeske-Enrietto M. Emilia / ifj. Lovrics János / özv. Kesserű Istvánné Balogh Judith - 8. Bonapartian Dani / Vota Wanda (öo) - 9. Kozempel Eszter / 10. Zombory Ági (MO) - 11. Colliané Theész Anna Rózsa / Sebestyén József - 12. Szentiványi Miklós - 13. Angyán Béláné / id. Gröber Bernát / Roosz Krisztina - 15. Gröber Lisa / Kiss László / Kovács Olga - 16. Lajtaváry Zsuzsi - 17. Lajtaváry András és Richárd / Venesio Gabi - 18. Dominguez Alex - 19. Nádházi János - 20. Benedek Lászlóné - 21. Berkes László - 22. Megyery Edith / Megyery Cristina - 24. Csík László / Kádár Róbert - 25. Moauro Héctor / Venesio Szilvia - 26. Balogh-Kovács Inés / Hersitzky Győző / Kádár Zsuzsi - 28. Kádár Károly / Pósfay Tamás - 29. Molnár László - 30. Bakcsy Szabolcsné Betty - 31. Balogh-Kovács János / Bihar Győző (USA) / Greiner Ricardo / Józsa Vilmos
Isten éltesse az ünnepeltjeinket! ¡Feliz cumpleaños!

Foto Jakab

48. CSERKÉSZBÁL

2006. augusztus 26-án tartottuk meg a 48. cserkészbálunkat.

A méltóság-teljesen feldíszített teremben megszólaltak a trombiták és a színpadon levonultak a cserkészfiúk és lányok. A teremben több mint 300-an izgatottan várták az eseményeket, mire Grabner Pisti rátermett megjelenésével megkezdte a műsorvezetést.

Szokás szerint először levonultak a Buenos Aires-i magyar kolónia fiatal cserkészvezetői díszmagyarban illetve Bocskairuhában. Többen közülük most viselték először az új öltözetet, saját maguk varrták, hímézték úgy, mint annak idején édesanyjuk, sőt nagymamájuk...

Grabner Pisti konferál G-FOTO

A láng tovább ég!...

A Németországból érkezett Dóryné

Díszbeszédet Kerekes Miki spanyolul és Dóryné Lomniczy Paulette (Németországból), magyarul G-FOTO

Lomniczy Paulette magyar nyelven tartott beszédet.

Őrömm volt látni és hallani őt, hiszen ő része az itteni kolóniának, bár már több mint húsz éve külföldön él. Részemre különösen kedves, hiszen ő volt az ősvezetőm! Spanyol nyelven Kerekes Miki, aktív cserkészvezető és regőstag szöveget közönséghez. Kihangsúlyozta, hogy

habár mindig azt halljuk, hogy 5 év múlva már nem lesz itt magyarság, ő bizik abban, hogy lesz, ezért harcolunk mindannyian. E sorok írója is bizik ebben... *A láng tovább ég... és égni fog - de tennünk kell róla, hogy így legyen! Ne adjuk fel a harcot!*

A rövid, de szívhez szóló beszédek után felhangzott Kodály Zoltán zenéje a Palotásra. Az embernek kedve lett volna beállni és táncolni, ilyenkor annyi emlék elevenedik fel! Szinte mindannyian táncoltuk ezt valaha...

A hagyományos Palotás... G-FOTO

Azután elérkezett a várva-várt pillanat: az elsőbálos lányok bemutatója! Idén különösen megható volt, mert olyan személyek lányai vonultak le, akik oszlopos tagjai voltak ennek a kolóniának, akik erős nyomot hagytak itt, akiktől sokat kaptunk, tanulunk, és akiknek örökké hálásak leszünk. Évtizedek óta élnek már külföldön, de erre az eseményre elküldték lányukat: **Benedek László lányai Dóri és Anna**, Budapestről, **Dóry Csabáné Lomniczy Paulette lánya Kinga**, Németországból, **Luraschiné Földényi Judit** (nekünk "Csutka") **lánya Bea**, Bécsből és **Besenyi Buba lánya Enevoldsen Julieta**, Barilocheből.

Gyönyörűek voltak! Sokunknak folytak a könnyei... Paulette, László, Csutka, Buba! Köszönjük, hogy lányaitok köztünk lehettek! Nagy élvezetet jelentett számomra látni, amilyen tökéletesen illeszkedett be az itteniek körébe ez a sok külföldi kislány: mintha mindig is idetartoztak volna!

A ragyogó elsőbálosok! b.-j.: lent Benedek Anna, Benedek Dóri, Dóry Kinga; hátul Enevoldsen Julieta, Luraschi Bea G-FOTO

Szüleik által ide is tartoznak, de mennyire beilleszkedtek! Milyen kár, hogy elmennek!

Hölgyeim és Uraim, **ÁLL A BÁL!** És már megtelt a terem, és rövidesen mindenki ropta a táncot.

A nagyteremben az elegánsan megterített, feldíszített asztaloknál tálalták a vacsorát. Omar változatos és igen finom menüt nyújtott.

Az elsőbálos lányok koronázása éjfélre volt beiktatva. Utána újra lehetett keringőzni! Aztán néhány csárdás (kár, hogy rövid volt) és tovább, modern zenével.

A nagyterem végében a cserkészfiúk jópofa bárpultot állítottak fel, néhány asztallal, ahol finom csirkés és húsos szendvicseket, csipegetni valót és mindenféle italt fogyasztottak a vacsorázni nem óhajtó vendégek. A fiatalok mind ott nyüzsögtek.

Hajnali 4-kor nagy nehezen sikerült elkezdni a tábor tüzet. A fiatalok csak táncoltak, élvezték az estélyt, nem akarták, hogy véget érjen a bál! Jött a nagyon hangulatos tábor tüz, vidáman részt vett mindenki, még az argentin barátok is utánozták a különböző kézműveket, a népijátékokba is bekapcsolódtak. A tűzgrás sem maradhatott el! A lassú nótákra nehezen került sor... Nem akarták abbahagyni a vidámakat! Még nem akartak szétszakadni, hazamenni, pedig tudták, hogy elkövetkezik a szomorú búcsúzkodás...

Tábor tüz... G-FOTO

Amikor az ember ezt a sok magyar fiatalot figyeli, amikor ez a hangulatot, ezt a légkört érzi, akkor biztos abban, hogy **nem fogunk öt év múlva kihalni!** Nem is tudom leírni mit érzek, amikor gyermekeimet is ott látom köztük. Köszönöm a cserkészvezetőknek a sok munkát, köszönöm mindenkinek a sok fáradozást, a sok áldozatot. Külön köszönöm mindazoknak, akik hozzájárultak a bál sikeréhez!

Csak annyit tudok hozzátenni: igenis, érdemes volt fáradozni! Csináljuk mindig tovább, lelkesen, mert valóban érdemes! Jó munkát!

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi
(Báli képalbum megtekintésre és rendelésre a Hungáriában, Omarnál)

A Cserkészbál és egyéb Buenos Aires-i magyar kolónia rendezvényeinek képei interneten megtekinthetők: www.gfoto.org Rendelések: info@gfoto.org

- Hogy sikerült az asszonykádának az első ebéd?
- Ne is kérdezd! Még a szakácskönyv is odaégett!

**JÓ SZAKÁCSKÖNYVEK ELADÁSRA
A HKK-BAN!**

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Mi Történt Argentínában - és a távolban...

Minden attól függ, hogy honnan nézed. Legtöbbször magát a környezetet is úgy megszokod, hogy a végén már nem „látod”. Most jó messze elrepültem tőletek, és az Atlanti Óceán másik oldaláról - jóindulattal, de tárgyilagos szemmel - figyelem, hogy mi történt Argentínában ez elmúlt hetekben. **Elkerülhetetlen az összehasonlítás.**

Már Ezeizán elkezdtem figyelni. Legalább 400 ember várta a felhívást a beszállásra. Mindenkit előre figyelmeztettek, hogy biztonsági intézkedések miatt csak egy darab kézicsomagot szabad a repülőgépre felvinni. Udvariasan hangszórón át kérték az utasokat, hogy maradjanak ülve, mert soronként hívják az utasokat. Természetesen erre, mint egy puskalövésre, mindenki azonnal előre tolongott, kézicsomagokkal, hátizsákokkal, papírzacsokkal megrakva. Első - ismerős - benyomás: honfitársaink fegyelmetlenül és tapintatlan viselkedése.

Immár 4 hete vagyok Németországban és Ausztriában, és ami a legfeltűnőbb, hogy az emberek mennyire betartják a szabályokat és a másik ember iránti tiszteletet. Sehol nincs tolongás. Ami szintén feltűnő, és amire végképpen nem számítottam, hogy nem félnek, pedig a világsajtó szerint itt mindenki a terrorizmustól retteg. Az utcákon, áruházakban, vendéglőkben, mindenütt szembetűnő a „jólét”, a híres *Wohlstand* a társadalom minden rétegében!

Hosszú cikket olvastam Argentínáról a Süddeutsche Zeitungban. Óvatos becslések szerint is legalább 80.000 ember békésen, kezükben égő gyertyákkal vonult fel a történelmi Plaza de Mayo-ra. Juan Carlos Blumberg felhívását követve tüntetni a polgári jogok és a hiányos biztonsági intézkedések rendezése érdekében. Blumberg egyetlen fiát szörnyű körülmények közt gyilkolták meg közönséges bűnözők, ok nélkül. Immár harmadszor volt tömeges tüntetés az apa vezetésével a közbiztonság javulása érdekében - de milyen eredménnyel? Az itteni újság csak annyit említi, hogy a lakosság egyes rétegei a biztonságuk kedvéért zárt lakótelepekbe falazzák be magukat...

Egy másik rövid hír is elszomorított: az angol Economist statisztikája szerint a világ legerősebb országa Magyarország, 1. helyen, míg a Fülöp-szigetek 2. helyen és Argentína 3. helyen szerepel. (Az Argentínai Magyar Hírlap szeptemberi számának 3. oldalán közölte ezt a hírt - igaz, a sorrend más: 1. Argentína; 2. Fülöp-szigetek és 3. Magyarország. Szerk.)

Ezek után inkább valami vidám tájékoztatót szeretnék olvasni! Örömmel jelentem tehát, hogy nyugodtan dicsekedhetünk Argentína egyedülálló kellemes éghajlatával. Bajorországban 1903 óta nem esett ennyi eső augusztusban, mint az idén. A hőmérséklet (nyáron!) 8 és 15° Celsius között mozgott, naponta befűtöttünk este a kandallóba és pattogó tűz mellett egy pohár borral melengettük fázó végtagjainkat...

Frankené Sebess Márti és leánya Katalina, 5 perccel az eső előtt... Hátterben a Salzburg Festung (vár), oldalt a Grosses Festspielhaus

A híres Salzburgi Festspielekre háromszor beutaztam, hogy megcsodáljam a *jet set* csodálatos toalettjeit a Grosses Festspielhaus előtt, de a bémészködők nagy csalódására a sétáló parádé elmaradt a rossz idő miatt. Az ünnepi Játékok hagyományos darabja Hugo

von Hofmannsthal *Jedermann* című színműve, amit ezen a nyáron (nyáron?!) is előadtak: hétszer a Grosses Festspielhausban, és csak hatszor került színpadra szabadtéri előadásban a Dóm-téren. Nem csekély fáradsággal és anyagi áldozattal szereztem jegyet (nagy szerencsémre

Szalay András doktorált Budapesten!

Nagy örömközpont, hogy a tőlünk „visszidált” Szalay Bandi júliusban, ünnepélyes keretek között megkapta a budapesti Corvinus Egyetemen (volt Budapesti Közgazdasági és Államtudományi Egyetem) az MBA egyetemi szakközgazdász diplomát. A remek eredmény szívós kitarásának köszönhető. Családjá büszke lehet rá. Szívvel gratulálunk!

A várva-várt diplomaosztón...

a fűtött színházteremben tartott előadásra!), de megérte. A darab mély, megrázó tartalmát, az élet kiszámíthatatlan, végét rettegő ember lelkivilágát nem kell ecseteljem, valószínűleg ismeritek. A főszerepet ezelőtt 20 évvel Karl-Maria Brandauerrel láttam. Az idén Peter Simonischek még sokkal meggyőzőbben adta elő

A Haus für Mozart és a Felsenreitschule új hallja és bejárata (az idén avatták fel a Kleines Festspielhaus helyén)

Névtelen statiszták: A „Jedermann” népe

Jedermann (a gazdag ember halála) szerepét. A *Buhlschaft*-ot, vagyis szeretőt egy ragyogó fiatal színésznő, Nina Hoss alakította. A darab nyelvezete pedig változatlanul lenyűgöző. A rendezés és a kosztümök a régi tradíciókhoz alkalmazkodtak.

Igen ám, de... mégis kénytelen vagyok kritikát fűzni egyes alakokhoz. Az Ördögről, Mammonról és a Halálról van szó, mert egyik ábrázolása sem volt komoly. Az élet, és maga Jedermann komolyabban vette a darabot, mint a rendező maga, aki az Ördögből csinált egy nevetséges pojácát, egy izléstelen, patás-szarvas vihogó playboyt ahogyan rohogva jön Jedermannért. A sok szitkozódás után, mérgében felemeli hosszú, vastag farkát és nagy ívben, nagy loccanással - a színpad közepére végzi dolgát... Ez kicsit sok volt az újításból. A Mammon jól alakították, csupa kísértés, ravaszkodás, csábítás... Nyegle, homoszexuális kinézés, gyöngyökkel és flitteres háromszöggel a lánykán... A Halál viszont egy fehérre meszelt, sovány, kopasz, fűzőbe préselt nő! Először láttam így! Kevésbé félelmetes, mint a szokásos, fogatlan férfikoponya...

Az volt számomra igazán újszerű, hogy az előadás előtt megismerhettem az udvarban összegyűlt, már beöltözött statisztá-gárdát. Voltak vagy hatvanan.

Grosses Festspielhaus udvara előadás előtt: b.-j. statisztá-igazgató Ernst Andres a 223. Jedermann rendezvényét ünnepli, Frankené Sebess Márti, egy „Hölgyvendég”, és „Knecht”, Nikolas Franke

Két statisztá a Jedermannban: „Knecht”, Nikolas Franke és egy „Dirn”, Angela Steger

Unokám, Nikolas Franke már második éve statisztál, és egyre több fontos jelentben lép fel színpadon. Hozza a kincsesládát, kézen fogva vezeti a *Buhlschaft*-kisasszonyt, vagy a végén, 3 másik markos legénnyel ő helyezi el a sírba a halott, 120 kilós de nagyon kedves Jedermann. Szerencsére sikerült bérelnem egy jó gukkert, így ezeket a részleteket is megfigyelhettem.

Novemberi lapzártá október 10

Anyag és hírek beküldésére: 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

Az ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP kölcsönadásának szokása aláassa az újság további megjelenésének esélyét. **Szerezzen új előfizetőket!** Köszönjük.

ESEMÉNYNAPTÁR: Lásd a Spanyol rész utolsó oldalán

Az AMH a jelen számával tiszteleg az 1956-os Forradalom és Szabadságharc emléke előtt. A kolóniában tervezett események nagyrészt a jelentős 50. évfordulóhoz kapcsolódnak. (Lásd a részletes eseménynaptárt a külön röplapon is!)

Vegyünk részt minél többen!

Argentínában

Buenos Aires fő társadalmi eseménye augusztus végére, 26-ára esett: a 48. ízben megtartott Cserkészbálról azonban majd ti fogtok nekem mesélni! Igaz, én is kaptam jelentéseket. Mondták, hogy a bál, mint mindig, nagyon jól sikerült. Lehetek volna többen is, de a magyar kolónia idősebb tagjai júliusban, a Néptáncfesztiválon már kimulatták magukat, a cserkészbálon pedig már nem táncolnak, így aztán nem különösen vágyódtak a mulatságra.

Kaptam az 5 ragyogó „vendégelsőbálos” bálkirálynőről egy remek fényképet. A nevüket alig érdemes a fénykép alá írni, hiszen nem lehet őket eltéveszteni: Dóry Kinga annyira hasonlít nagymamájára, Lomniczyné Pejacsevich Lettire, a két Benedek kislány szintén nagymamájukra, Micsinay Marikára, Luraschi Bea szakasztott az anyja, Földényi Jutka, és Enevoldsen Julieta pedig tiszta mamája, Besenyi Buba... - hogy lehetetlen nem rájuk ismerni!

(Portré képek G-FOTO)

Dóry Kinga

Benedek Dóri

Benedek Anna

Luraschi Bea

Enevoldsen Julieta

A Szent István-napi megemlékezésről a Magyar Nagykövetségen külön beszámoló jelenik meg (*1. lapunk 2.o.-án. Szerk.*) Sokat gondoltam rátok, hogy mennyivel izgalmasabb lehetett Budapesten a várva-várt tűzijátékkal ünnepelt hagyományos Szent István ünnep... Sajnos egy igazi tragédiával, több halált arató tornádóval, forgószéllel végződött. Majdnem annyi tárgyi kárt okozott, mint nálunk augusztus első napjaiban a jégvihar, tyúktojás nagyságú golyóival. Bolond játéka a természetnek.

UTAZÓINK

Augusztus végén hosszú útra szánta rá magát **Zaha Sándor** barátunk. Meglátogatja László fiát Kanadában, Gábor fiát New Jerseyben, majd New Yorkon keresztül Budapestre repül. Régi vágya, hogy még egyszer meglátogassa szülőföldjét, Magyarországot. Valamikor szeptember végén újra New Yorkon keresztül repül haza Argentínába. Október első hetében várjuk vissza. Addigra már én is otthon leszek, és amennyiben öreg barátói koszorúja szóhoz hagyja jutni, el is fogja mesélni élményeit.

Kemény Éva és Lévy Győző Európában, de főleg Magyarországon nyaraltak. Az idei nagy családi találkozót a Kaliforniából és Svédországból hazalátogató rokonsággal Pöstyén fürdőn (ma Szlovákia) ünnepelték meg.

Orbán László igen érdekes útjáról számolt be nekünk: az idén Szlovákiát, a régi Felvidéket látogatta meg. Meglepett a megállapítása, miszerint Budapestről 1-2 nap alatt, sőt egy nap alatt is ellátogathatunk régi történelmi magyar helyekre. Erről eddig nem sokan írtak (*1. beszámoló 4.o.-on. Szerk.*) Utja végén Budapesten, a Gellért szállóban pihent ki élményeit.

Kedélyes együttélés a Gellértben; b.-j.: Orbán L., Emődy Csaba, felesége Anikó, dr. Misley Károly v. magyar nagykövet Argentínában

Újszülöttről ebben a hónapban nem tudok beszámolni, de be szeretném mutatni Biedma Lorenát 21 éves születésnapján, mint Oberitterné Judith nagykorú unokáját. Lorena grafikus-rajzoló pályáján sikeresen dolgozik. Kellemes családi ebédet vettünk részt a nagymama villájában.

b.-j.: Oberitterné Judith, Biedma Lorena, öccse Máttyás és a fiatal mama, Oberitter Gaby

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

2005: Alapító Fővédnök: **Rubido-Zichy Hohenlohe Senta**

Alapító Védnökök: Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móri Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005. folyamán kronologikusan bejött adományok: Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László. *Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich*

2006-ban eddig bejött adományok:

Rubido-Zichy Hohenlohe Senta
Dr. Némethy Kesserű Judit (USA)
Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa

Móri Istvánné
Erdődy József
Dr. Farkas Ferenc
N.N.

Gorondi István és Edith
K.I.
Dr. Orbán László
Gosztonyi Attila

Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

Október 15: Anyák napja!

Zsoltár

„Az anyák halhatatlanok.
Csak testet, arcot, alakot
váltak; egyetlen halott
sincs közülük; fiatalok,
mint az idő. Újra születnek
minden gyerekkel; megöletnek
minden halottal - harmadnapra
föltámadnak, mire virradna.

Adassék nekik
gyönyörűség,
szerelmükért örökös hűség,
s adassék könny is, hogy kibírják
a világ összegyűjtött kínját.”

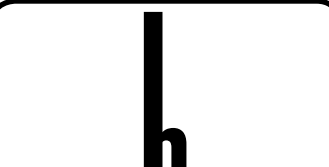
Ratkó József (+1989)

VÁRJUK
ADOMÁNYÁT!
Z.I.K.
ÖSZTÖNDÍJ-
BIZOTTSÁG
Zaha Alexandra
4794-4986

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd

Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45
Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

“**Kiművelt emberfők**
által tenni nagy
nemzetté a magyart!”

Dres. Constantino
Miguel Alitisz y
Silvina Laura Loria
abogados

Libertad 480 2° piso,
en el horario de 14 a 18 hs.
4382-2990 y 4382-4895

Valeria De Pataky
Lic. en Psicología (UBA)
Jóvenes y adultos
Consultorio 4787-1793
155-046-5214

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martin Puricelli
Médicos Psiquiatras

Consultorio:
15-5325-2078 4953-9959

HKK
HUNGÁRIA
KÖNYVBARÁTOK
KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként
19 - 21 óra. Hungária Egyesület
1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írásk nem fejezik ki
szükség szerűen a szerkesztő véle-
ményét, és azokért minden esetben
szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem
örzünk meg és nem küldünk vissza.
Javítás jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és
e-mailen beküldött írásk a közlés-
nél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj
befizetése után közlünk.

Esta edición fue impresa en
IMPRESA ALFA BETA S.A.
4522-1855

INTÉZMÉNYEINK

NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GULAS HUNGARAS Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS Nº 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekemartin@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - matias@noblegrain.com (54-11) 4131-7136

REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HUNGARO REGÖS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRINYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRINYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA
ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@xlnet.com.ar

CORAL HUNGARIA - sylvialeidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 4788-8889 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HUNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES
HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGARIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HUNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

WILDEI MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HUNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390 - amjlm@yahoo.com.ar

ISKOLÁK - COLEGIOS
ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES
HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGARIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS
"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HUNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HUNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTYNUM" ARGENTÍNAI MAGYAR KATOLIKUSOK EGYESÜLETE - ASOCIACIÓN DE LOS CATÓLICOS HUNGAROS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@hotmail.com

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES
ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HUNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@aol.com

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMÉI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HUNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HUNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HUNGAROS EN LA ARGENTINA - Sargento Cabral 851, 1° A (1059) Buenos Aires. Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capiulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@aol.com

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS
BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HUNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinoli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 - filipanicliliana@hotmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HUNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

APRÓHIRDETÉSEK - CLASIFICADOS
¿DOLORES? ¿CONTRACTURAS?
¡Libérese de ellos!
G-FOTO fényképész, rendezvények, bálók, esküvők, 4796-1392
15-5726-1192 - (Kiszely Gergely)
Csilla Vágó Masoterapeuta
15-5478-3441 4792-2452
gery@fibertel.com.ar

Baby-sitter - Kerekes Cili
4837-0161 o 15-6587-4261
Tortas húngaras: Recetas Sra. de Bakos - Tel. Pablo 4799-3482

MAGYAR NAGYKÖVETSÉG - 11 de Septiembre 839, Buenos Aires
4778-3130 int. 205 / 4777-1770 - Konzulátus 4778-3734

Novemberi lapzárta: október 10

Anyag és hírek beküldésére: 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

KIADÓ (Barrio Recoleta): Csendes, tágas szoba
1 vagy 2 személynek fürdőszobával, konyhaszobával.
Átmeneti ár heti: \$ 135.-
Hosszabb lejáratú szerződés havonta: \$ 450.-
Érdeklődés: 4812-5564

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET
Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos
4799-8437 4711-0144

ELNÖK: ZÖLDI MÁRTON - mzoldi@dls-argentina.com.ar
Vezetőségi gyűlés minden szerdán este 9-kor
Titkárság: Zumpf Gusztáv: Keddtől szombatig 18-tól 21.30-ig. Vasárnap 12.30-tól 16 óráig. Étterem: Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig. Szombat-vasárnap ebéd és vacsora. Asztafoglalás 4799-8437 / 4711-0144 Sr. Omar

Squam
Crema dental multifunción con EDS y flúor
Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal

Gador
Al Cuidado de la Vida
http://www.gador.com.ar
PRESENTACION: Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

SUSANA SEBESS
Viajes Corporativos
Viajes de Placer
Eventos y Convenciones
FURLONG-FOX
Carlos Pellegrini 1023 Piso 12 - C1009ABU - Buenos Aires, Argentina
Tel. (54-11) 4108-3220 - ssebess@furlong-fox.com.ar

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő:
Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartiáné, Graul Trixi
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
http://epa.oszk.hu/amh
www.hhrf.org/amh www.lamoszsz.hu/amh